ד"ה/שזה	TIME
חוץ	2:06:40
רוב	2:14:36
מתיב	2:40:36
בדליכא	2:46:15
ביושבת	2:49:13
ניפול	2:53:28
בדליכא	2:57:09
ואי	2:58:55
ודאי	0:28
ועל	5:00
מצאו	8:59
וליזיל	19:14

בהקלטה של דף כ"ד

תקציר ד"ה חוץ
אפילו למ"ד אין הולכין בממון אחר הרוב הני מילי במקום שהאחר מוחזק
אבל אם אין אחד מוחזק כגון הכא (במציאת הגוזל חוץ לנ') הולכין אחר הרוב
(אחר רובא דעלמא) ולכן הוא של מוצאו

חוץ לחמשים אמה הרי הוא של מוצאו. דאזלינן בתר רובא דעלמא ואפי' למ"ד אין הולכין בממון אחר הרוב היינו במקום (ו)שהוא מוחזק אבל הכא דליכא חזקה דממונא אזלינן בתר רובא וא"ת בפרק אלו מציאות (ב"מ דף כד: ושם) לרבנן דרבי שמעון בן אלעזר דאמרי אפילו בעיר שרובה כותים חייב להכריז בדבר שיש בו סימן ואמאי לא אזלינן בתר רובא כיון דליכא חזקה דממונא? וי"ל דתקנת חכמים היא כדי לקיים מצות השבת אבידה כיון דיכול להתברר ע"י הכרזה אם היא של ישראל, וישראל נמי לא מייאש דמסיק אדעתיה דלמא משכח ישראל ויכריז:

רוב וקרוב הלך אחר הרוב. וא"ת מאי קא משמע לן מתניתא היא (כתובות דף טו.) ט' חנויות כולן מוכרות בשר שחוטה ואחת מוכרת בשר נבילה [וכו'] ובנמצא הלך אחר הרוב משמע אפי' מצא קרוב לחנות המוכרת נבילה ותירץ ר"י בר מרדכי דאי ממתניתא הוה אמינא כגון דאין לאותו מדינה נעולות דאיכא תרי רובי קמ"ל רבי חנינא דאפילו לאותו מדינה נעולות דליכא אלא חד רובא, ור' זירא דפריך ליה בסמוך אע"ג דר' זירא נמי אית ליה לקמן אפילו לאותו מדינה נעולות היינו בתר דשני ליה דקיבלה מרבי חנינא, ואין נראה לריב"א דאם כן מאי פריך ליה מקרא תיקשי ליה ממתניתא דתשע חנויות ואפילו תוקמא כשאין לאותו מדינה נעולות הא טעמא דבעינן תרי רובי אינו אלא מדרבנן משום גזירה כדאמר בסוף פ"ק דכתובות (דף טו:) ונראה לר"י דאי ממתני' ה"א כגונא דמתני' באמצע ועוד נראה לר"י דרבי חנינא אתא לאשמועינן דאפילו בקורבא דמוכח דאזלינן בתר רובא וכן משמע בסמוך גבי חבית שצפה בנהר דבעי למימר דרב דאמר כנגד עיר שרובה ישראל מותרת לית ליה דרבי חנינא והיכי מתוקמא דהא משמע דמותרת אפילו כמלאת סמוך לבית נכרי וזהו מטעם דאזיל בתר רוב העיר ישראל וכרבי חנינא אלא ודאי לגבי קורבא דביתו של נכרי הוי קורבא דלא מוכח כיון שדרים רוב ישראל באותה העיר ורב אזיל בתר רובא היכא דהקורבא לא מוכחא דלא כרבי חנינא, אבל אותה עיר כנגד (הא) דקירה הוי קורבא דמוכח ולכך אזיל בתרה וכל ההלכה מתיישב כמו שאפרש, ולהכי לא מייתי בכוליה גמרא דרבי חנינא אלא לקמן גבי אלבא דאישתכח בפרדיסא של ערלה דקורבא דמוכח הוא שנמצא בפרדיסא דערלה גופיה ובפ"ק דביצה (דף י:) מייתי ליה נמי גבי הא דתנן זימן שחורים ומצא לבנים, לבנים ומצא שחורים אסורים ומפרש בגמ' כגון שזימן שחורים ולבנים ומצא שחורים במקום לבנים ולבנים במקום שחורים מהו דתימא איכהו ניכהו ואיתהפוכי איתהפיך קמ"ל דהנך אזול לעלמא והני אחריני ניכהו ומעלמא אתו ומסיק עלה לימא מסייע ליה לרבי חנינא כו', והתם קורבא דמוכח הוא דהא שחורים ולבנים היו שם ומוכח דאיכהו ניכהו:

מתיב רבי זירא "והיה העיר הקרובה כו' "מאי לאו דאיכא אחריני דנפישי מינה. אמתניתא דתשע חנויות נמי הוה ליה לאקשויי אלא אמתניתא איכא לשנויי בדליכא, ותו ליכא לאקשויי ליזיל בתר רובא דעלמא דלגבי רובא דעלמא הוה קורבא זו העיר קורבא דמוכח "אבל לר' חנינא דאפילו בקורבא דמוכח הלך אחר הרוב פריך שפיר דלכי נמי מוקמינן בדליכא הכא תיקשי ליזיל בתר רובא דעלמא ג):

בדליכא. תימה דהכא משמע דטעמא דהעיר הקרובה מביאה עגלה ערופה משום דמתוך הקורבא מוכח שמשם בא ההורג ובסוטה (דף מה:) תניא מנין שאם נמצא סמוך לעיר שאין בה בית דין שמניחין אותה שאין בה בית דין והולכין לעיר אחרת שיש בה בית דין ואמאי והלא מתוך הקורבא נראה שמאותה שאין בה בית דין היה:

ביושבת בין ההרים. ואם תאמר ואמאי איצטריך קרא בסוף פרק מרובה (ב"ק דף פב:) דאין ירושלים מביאה עגלה ערופה ואע"ג דכתיב (תהלים קכה) "ירושלים הרים סביב לה מ"מ כל ישראל היו באין לרגל וגם בשאר ימות השנה להביא נדרים ונדבות וגם אומות העולם היו באין שם בסחורה שקרויה רוכלת עמים וי"ל שהיו מקומות שלא היו רגילים לבא רק בני ירושלים אי נמי בימי חזקיה שכל ישראל היו שם ולא היו באין לסחורה:

ניפול הנמצא בתוך חמשים אמה כו'. והמתניתא דתשע חנויות לא מצי למיפרך דהכא הוי קורבא דמוכח דהוי משובך זה דהוי תוך חמשים והנך דנפישי הוי חוץ לנ' ולעיל אמרינן דכרסייהו בחמשים אמה מליין:

בדליכא. לא מצי למיפרך דניזיל בתר רובא דעלמא דמיירי דליכא שום שובך תוך שלשים ריס ואמר לעיל דלא שייטי אלא שלשים ריס ותו לא:

ואי דליכא אחריני ודאי מההוא נפל. דבשלמא אי איכא דנפיש מיניה אתי שפיר דהוי של מוצאו כגון דהוי ההוא דנפיש של הפקר או של כותים אבל השתא דליכא, ודאי מההוא נפל, ולא מצי לשנויי כגון דליכא דנפיש אלא שוין דמכל מקום אמאי הוי של מוצאו כיון שקרוב לזה דהכי משמע דחוץ לחמשים אמה הרי הוא של מוצאו אע"פ שקרוב לזה ונהי דר"ל תנן מצאו בין שני שובכין קרוב לזה שלו דכשהן שוין אזלינן בתר קרוב:

ודאי מההוא נפל. ואם תאמר ודלמא מעוברי דרכים נפל כדאמרינן לקמן גבי זיקי דחמרא דאישתכחן בי קופאי? וי"ל דהיכא דודאי נפל ולא ידעינן ממי תלינן בעוברי דרכים אבל הכא דמצי למימר דמשובך בא לית לן למיתלי ולאחזוקי בנפילה דבני אדם נזהרין שלא יפלו מהם היונים:

ועל דא אפקוהו לרבי ירמיה מבי מדרשא. אין לפרש משום דבעי מילתא דלא שכיחא כלל דהיכי איתרמי דרגלו אחת תוך חמשים ורגלו אחת חוץ לחמשים בצמצום דהא אשכחנא דמתניתין נמי בכהאי גוונא איירי דקתני "מחלה על מחלה יחלוקו" ונראה לרבינו שם דמשום הכי אפקוהו משום דמדה היינו מדה כלל יותר מחמשים אמה אפילו רגלו אחת דכל מדות חכמים כן הוא:

מצאו בין שני שובכין. ואע"ג דחד מינייהו נפיש אומר ר"י דהך פירכא הוי מצי למיפרך אמתניתא דתשע חנויות דהתם קורבא דלא מוכח הוא דאי הוי תוך חמשים לזה הוי נמי תוך חמשים לזה ואי הוי חוץ חמשים לזה הוי נמי חוץ חמשים לזה אפילו הכי אזלינן בתר קורבא ומיהו מצינן למימר דעיקר לא פריך אלא משום דבעי למיפרך וניזיל בתר רובא דעלמא, אבל קשיא לרשב"א דהיכי מצי למימר "אף על גב דחד מינייהו נפיש" הא התני "מחלה על מחלה שניהם יחלוקו" ואי חד מינייהו נפיש ניזיל בתר רובא? ואומר ר"י דהוי מצי למימר "וליטעמיך":

וליזיל בתר רובא דעלמא. הוי מצי לשנויי דאין כי אם שני שובכין תוך ל' ריס אלא בעי לשנויי דומיא דרישא דיש שובכין הרבה אע"ג דהשתא דמוקי לה בשביל של כרמים לא הוי דומיא דרישא דהא רישא לא מיירי בשביל של כרמים בהא לא קפיד במאי דלא הוי דומיא דרישא כיון שאין מזכיר במשנתינו שביל של כרמים בשום מקום ועוד הוה מצי לשנויי קרוב לזה שלו תוך חמשים אמה ובמדדה:

מסורת הש"ס

ג) [ועי' תוס' נדה יח. ד"ה הלך]:

הגהות הב"ח

(ו) תוס' ד"ה חוץ וכו' היינו במקום שהאחר מוחזק: